

Głównym celem istnienia użytkowników i grup w systemie jest utrzymanie porządku i separacja uprawnień.

Użytkownik

- login (nazwa)
- UID – identyfikator numeryczny
- przynależność do grup, w tym dokładnie jedna grupa podstawowa
- hasło
- katalog domowy
- powłoka
- ...

Grupa

- GID – identyfikator
- Nazwa
- Lista członków

Lokalne konta użytkowników — plik `/etc/passwd`

- `man 5 passwd`
- Linie postaci: `login:password:uid:gid:gecos:home:shell`
- Dawniej (20+ lat) hasło przetworzone trudno odwracalną funkcją było w publicznie dostępnym pliku `passwd`. Obecnie hasła są w odrębnym pliku dostępnym tylko dla administratora, np. GNU/Linux: `/etc/shadow`, FreeBSD: `/etc/master.passwd`,
- `home` – ścieżka do katalogu domowego
- `shell` – powłoka używana przez użytkownika (w laboratorium dostępny tylko `bash`)
- `gecos` – informacje o użytkowniku, np. imię, nazwisko, numer telefonu, numer pokoju.

Lokalne grupy – /etc/group

- `man 5 group`
- Linie postaci: `name:password:gid:members`
- Hasło – w niektórych systemach istnieje możliwość (bardzo rzadko używana) czasowego pozyskania przynależności do grupy po podaniu dodatkowego hasła.
- Członkowie grupy: $M_g \cup M_p$, gdzie M_g – członkowie wymienieni w `/etc/group`, M_p – użytkownicy, którzy mają GID tej grupy jako grupę podstawową.

Inne źródła informacji o użytkownikach – NSS Switch (typowe w Linuksie)

- Plik `/etc/nsswitch.conf`, `man nsswitch.conf`
- Definiuje z jakich źródeł mają pochodzić informacje z poszczególnych baz (`passwd`, `group`, itp.)
- Możliwość podłączenia bazy użytkowników na centralnym serwerze
- Program `getent` pozwala odpytywać wszystkie bazy
- `grep karwowski /etc/passwd` – nie ma takiego wpisu
- `getent passwd karwowski`

PAM (Typowe w linuxie)

Pluggable Authentication Modules

- Możliwość zdefiniowania innych metod weryfikacji użytkownika niż hasło
- Wiele modułów, np. tokeny jednorazowe, odciski palców
- Możliwość dodawania różnych ograniczeń, np. logowanie w określonych godzinach.
- Katalogi `/etc/security/`, `/etc/pam.d/`

Modyfikacja danych przez użytkowników

`$passwd` – zmiana hasła

`$chfn` – zmiana informacji w polu `gecos`

`$chsh` – zmiana domyślnej powłoki

`root` (administrator systemu) może wywołać w/w polecenia z parametrem – nazwą użytkownika, którego dane chce zmienić.

Rodzaje użytkowników – typowa konwencja

- `UID=0` — `root`, administrator systemu
- `UID ∈ [1, 1000)` (czasami `[1, 500)`) – konta wykorzystywane przez daemony (usługi systemowe)
- `UID ≥ 1000` (500) — konta zwykłych użytkowników

su, sudo – programy do uzyskania uprawnień innego użytkownika

W większości systemów uniksowych można spotkać programy sudo i su, które służą do uzyskania uprawnień innego użytkownika na zasadach określonych przez administratora.

Administracja kontami użytkowników

POSIX nie definiuje tego elementu w żaden sposób.

W większości systemów występują programy wspomagające zarządzanie użytkownikami, o nazwach podobnych do `useradd`, `adduser`, `usermod`. Programy są zróżnicowane między systemami, w tym między dystrybucjami Linuksa.

Zazwyczaj występuje katalog `/etc/skel`, który zawiera pliki kopiowane do katalogu domowego nowo tworzonego użytkownika.

Właściciele

Każdy plik ma:

- Właściciela (użytkownika) – zazwyczaj jest nim twórca pliku
- Grupę właścicieli – zazwyczaj podstawowa grupa twórcy pliku

Podstawowe bity uprawnień

u – właściciel, g – grupa, o – pozostali, r – odczyt, w – zapis, x – wykonanie. x oznacza, że dany plik można uruchomić jako program.

u			g			o		
r	w	x	r	w	x	r	w	x
1	1	0	1	0	0	0	0	0

Przykładowe uprawnienia: właściciel odczyt-zapis, grupa odczyt, pozostali brak uprawnień.

Posługujemy się dwoma rodzajami kodowania uprawnień: symbolicznym i numerycznym.

Uprawnienia do plików III

Zapis uprawnień – symboliczny

Dziewięć pozycji znakowych: `rwXrwxrwx`. Pierwsza grupa to uprawnienia właściciela, druga grupy, trzecia – pozostali.

Zapisujemy odpowiednią literę, jeśli przyznano uprawnienie, kreskę w przeciwnym przypadku.

`rw-r-----` — odczyt zapis dla właściciela, odczyt dla grupy

Zapis uprawnień – numeryczny

Mamy dziewięć bitów uprawnień — liczbę binarną. Kolejność bitów jak poprzednio: `rwXrwxrwx`. Można zapisać w systemie pozycyjnym o podstawie 8 (dokładnie trzy bity na cyfrę).

`rw-r-----` \equiv `110100000`₂ = `640`₈

Zapis ósemkowy jest typowym zapisem numerycznym uprawnień. Często, w stylu języka C, poprzedzamy liczbę w ósemkowej 0: 0640.

$r = 4, w = 2, x = 1$

Zmiana właścicieli

```
# chown [-R] użytkownik:grupa sciezka1 sciezka2...
```

Przypomnienie: # oznacza komendę wywoływaną przez administratora.

```
$ chown [-R] :grupa sciezka1 sciezka2...
```

Zwykły użytkownik może zmienić grupę pliku, którego jest właścicielem na inną grupę, której jest członkiem.

Zmiana uprawnień

```
$ chmod uprawnienia szezka1 sciezka2...
```

Uprawnienia mogą być zdefiniowane na wiele sposobów:

- Numerycznie
- Symbolicznie według schematu: [ugoa]+[+|=] [rwx]*
Podajemy: komu zmienić uprawnienia (a – wszyscy, czli ugo), czy zwiększyć względem bieżących, zmniejszyć, ustawić nowe, uprawnienia do odpowiednio przyznania, odebrania, ustawienia.

Stat

`$stat sciezka` – wyświetlenie informacji o pliku, między innymi uprawnień i właścicieli

Uprawnienia do katalogów

- r — odczyt nazw plików w katalogu
- w — zmiany w liście plików w katalogu (usuwanie, tworzenie plików)
- x — operacje na plikach wewnątrz katalogu (nazywane też wejściem do katalogu), otwarcie pliku wewnątrz katalogu, pobranie danych szczegółowych o tym plikach, wejście do podkatalogów (o ile podkatalog też ma x).

Uprawnienia specjalne

Katalogi:

- t – sticky bit – powoduje, zmianę działania uprawnień w dla katalogu — tylko właściciel katalogu lub konkretnego pliku może go usunąć (katalog /tmp), wartość numeryczna 01000
- sgid – nowo utworzone pliki będą mieć grupę właścicieli taką jak katalog. 02000

Pliki (tylko pliki wykonywalne – programy):

- sgid – niezależnie od tego, kto uruchamia program, proces będzie działał z uprawnieniami grupy właścicieli pliku programu. 02000
- suid – niezależnie od tego, kto uruchamia program, proces będzie działał z uprawnieniami właściciela pliku programu. 04000

`umask`

Wartość `umask` modyfikuje uprawnienia nowo tworzonych plików. Wartość ta mówi, których uprawnień nowe pliki mieć **nie** będą.

Jeśli program zażąda utworzenia pliku o uprawnieniach `perm`, to system utworzy plik o uprawnieniach `perm&(~umask)` (operatory bitowe jak w C).

POSIX definiuje listy kontroli dostępu (Access Control Lists), które pozwalają na ustawienie uprawnień bardziej szczegółowo niż dla właściciela i grupy właścicieli.

Można zdefiniować uprawnienia dla dowolnych grup i dowolnych użytkowników, uprawnienia domyślne dla nowych plików w katalogach.

Komendy: `getfacl`, `setfacl`